

KALVÍN

Zborový list

Ročník VII. Číslo 3.

Máj 2016

Nepredajné

Kázeň

Jaroslav Géci

Text: Fil 2,5-11

„Keby sme dokázali vypočítať Jeho príchod, prestali by sme s ním počítať.“ Pavel Kosorin.

Náš pohľad na Pána Ježiša musí byť v úplnom obraze (tak ako ho podáva aj Apoštolské vierovyznanie) - teda nevidíme Ho iba ako malé dieťa, ktoré sa narodilo v jaslíčkách, musíme ísť ďalej a vidieť Jeho službu i zástupnú smrť na kríži. No nakoniec je tu vzkriesený Kristus, ktorý poveruje učeníkov evanjelizovať svet a odchádza do nebeskej slávy, kde sa posadil po pravici Otca a odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Jedno bez druhého je vytrhnuté, neúplné. Taký ucelený obraz o Kristovi nám ponúka práve dnešný text, ktorý by sme mohli nazvať celkovým pohľadom na bytosť a dielo Pána Ježiša. Tu vidíme Krista od večnosti po večnosť. Medzi tým sa nachádza vstup Pána Ježiša do našich ľudských dejín, kde dokonáva dielo spasenia a vstupuje opäť do večnosti, do slávy.

Vo sviatok Nanebovstúpenia sa venujeme predovšetkým jeho osláveniu, povýšeniu, pravda nemôžeme nevidieť súvislosti s tým, čo bolo pred tým a bude nasledovať po tom.

O nanebovstúpení sa NZ zmiňuje na viacerých miestach. V Jánovom evanjeliu je to napr.: „Ale choď k môjmu bratom a povedz im, že vstupujem k môjmu Otcovi i k vašemu Otcovi, k môjmu Bohu i k vášmu Bohu.“ Tiež nachádzame odkazy v listoch NZ: „Kto ich odsúdi? Ved' Ježiš Kristus, ktorý umrel a bol vzkriesený, je na pravici Božej a sa za nás prihovára.“ Rim 8,34. Samotnému nanebovstúpeniu sa venuje záver Markovho evanjelia a tiež Lukáš, podrobne ho líčia Skutky apoštolov v 1. kap. „Len čo to povedal, vzniesol sa im pred očami do výšin a oblak vzal im Ho spreď očí.“

Časté zmienky o Kristovom nanebovstúpení v NZ jasne naznačujú jeho dôležitosť. Čo to však znamená pre nás? Máme si myslieť, že nás tu necháva opustených? Niečo v zmysle - Jemu je dobre, sedí si v nebi a my sa tu musíme na zemi predierať. Alebo v znení porekadla - mačka odišla, myši majú hody - si môžeme namýšľať, že tu nie je nad nami žiadna kontrola a tak si môžeme robiť, čo chceme? Ved' určite inak by sme sa správali, keby sme Pána pri sebe vnímali našimi fyzickými zmyslami. Nie, význam Jeho povýšenia je pre nás veľký, dotýka sa nás a ovplyvňuje nás. Potvrďuje naše dedičstvo, zaručuje našu budúcnosť.

Ježiš pre nás nekonal, iba keď bol na zemi a nezáležalo mu na nás, iba keď zomieral, On koná pre nás neustále - neprestal. Nesedí pohodlne v nebi, ale pokračovanie vidíme i vo vzniku cirkvi. Predovšetkým ale sa tam za nás pred Otcom prihovára. Zároveň nám z výsosti zoslal dary - nebeské, duchovné obdarovania a hlavne je to dar Ducha svätého. Nakoniec je Ježiš príkladom, prvotinou toho, čo aj všetkých veriacich čaká - povýšenie do Jeho slávy, večný život s Ním.

Vôbec celý Kristov život je nám veľkým príkladom a to predovšetkým v tom, že nás v našom pozemskom živote chápe, rozumie, ale zároveň má moc aj pomáhať.

My ľudia by sme najradšej už to povýšenie, slávu, nebo. Keby sa urobila anketa, že si človek môže vybrať medzi nebom a peklom, myslím, že by zvíťazilo nebo. A skutočne, pre veriacich, ktorí prijali za svoju Kristovu zástupnú obeť, je nebo a povýšenie nádherným cieľom úzkej cesty. Je to niečo, čo nám pomáha vidieť ďalej i vtedy, keď nám realita života zastreje zrak. Dáva nám to silu vydržať, máme nádej v spravodlivosť, v stretnutie na skutočnom mieste s Ním.

Ale Kristus nás svojim životom učí, že povýšenie predchádza kríž. Naše kresťanstvo a nasledovanie Krista je spojené s obeťou, zaprením seba, poslušnosťou a vytrvalosťou až do smrti, bdením a nesením kríža. To všetko pre Jeho slávu a svedectvo tomuto svetu.

Nie sme na to ale sami, Pán nás nezanechal a pomáha nám dôjsť do cieľa. On chce, aby sme boli tam, kde je On. Pripravuje nám miesto.

Preto musíme hľadiť s vďačnosťou na Toho, ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež. O to viac vyznie Jeho ochota, že sa vzdal hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobným sa stal ľuďom a keď sa zjavil ako človek, ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži. Preto Ho Boh nadmieru povýšil a dal Mu meno nad každé meno.

O tom hovorí sviatok Nanebovstúpenia - skončila sa doba Kristovho poníženia, Jeho nepriatelia Mu už nemôžu spôsobovať bolesť. Vplyv diabla a ľudskej zloby je totiž obmedzený. Preto Pán potešuje svojich učeníkov: „Nebojte sa tých, ktorí mordujú telo, ale dušu nemôžu zamordovať.“ Život večný, ktorý nám dáva, nám nikto nemôže vziať.

Ježiš je povýšený a dostal meno nad každé meno. Je Pán pánov a Kráľ kráľov. Jemu je daná do rúk všetká moc. A tento milostivý, láskavý, obetujúci sa Pán sa stal Pánom v živote veriacich. Nie je to úžasné, keď si predstavíme, kto je na našej strane? Ku komu môžeme upierať náš zrak, tak ako učeníci hľadeli hore, ale i kto upiera na nás svoj pohľad - aby nás usmernil, ochraňoval a dokazoval neustály záujem o nás.

Predovšetkým si musíme všimnúť, že je dôležité, kedy pred JK pokľakneme a vyznáme ho ako Pána. Urobme tak ešte v tomto živote tu na zemi. Pán Ježiš hovorí: „*Prichádza hodina, keď všetci v hrobách počujú Jeho hlas a tí, čo dobre činili, vyjdú na vzkriesenie k životu, kým tí, čo páchali zlo, vyjdú na vzkriesenie k súdu.*“ Aspoň na toto by sme nemali nikdy zabudnúť. Nie je všetkému koniec, keď zomrieme. Či sa nám to páči alebo nie, v posledný deň všetci vyjdeme z hrobu a postavíme sa pred Kristom. On zavolá každého po mene. Na nikoho nezabudne a nikto neunikne jeho volaniu. Aj teraz volá, ale ty si možno zapchávaš uši a tváriš sa, že nepočuješ. V posledný deň však bude jeho volanie povelom. Keď ten zaznie, každý musí poslúchnuť. Všetci ľudia budú vzkriesení, ale nie všetci za rovnakých podmienok. Budú 2 kategórie, 2 strany, 2 skupiny. Nie všetci pôjdu do neba. Nie všetci budú zachránení. Toto je hrozné. Ale toto sú jednoznačne Kristove slová. Preto počujme a rozhlasujme už dnes pozvanie od vzkrieseného Pána pánov, aby ľudia nie až na súde pred ním pokľakli, ale ešte teraz, kým je nádej na prijatie spasenia a záchranu, kým je čas milosti.

Nech náš zmenený život, život naplnený Duchom svätým, je svedectvom tomuto svetu. Buďme v tom svedectve skutoční, pravdiví, pozývajme ľudí k zmiereniu s Otcem, aby sme sa s Ním stretli povýšení do jeho slávy čím viacerí a tam, v nekončiacom spoločenstve Ho naveky oslavovali tak, ako sa to učíme robiť už aj teraz.

Amen

Modlitba

Jaroslav Géci

Drahý Pane Ježišu, ďakujeme Ti za Tvoj obet', ktorú si podstúpil z lásky k nám, pre našu záchranu. Ďakujeme za príklad, ktorý si nám svojim životom ukázal - žiť v úplnej závislosti a poslušnosti Božej vôli. Uč nás prijímať, že tá je aj pre nás možno nie stále ľahká, ale dobrá. Pripomínaj nám v našich zápasoch a realite tohto sveta cieľ našej cesty a uč nás, prosíme, Ťa nielen ústami vyznávať ako Pána, ale podriaďiť Tvojej vláde náš život. Nech sme stále viac podobní Tebe a tak Ťa nesieme do tohto sveta.

Amen.

Stretnutie spevokolov v Michalovciach

Juraj Gajdošoci

Nedeľňajšie odpoľudnie 10.4.2016 v michalovskom reformovanom kostole patrilo spevu zborových spevokolov michalovského seniorátu. Na nádhernej prehliadke spevokolov sa zúčastnili spevácke zbory z Lastomíra, Blatnej Polianky, Svätušia, mládeže z Palína a Stretavy, zbor z Palína, Michaloviec a spoločný spevácky zbor z Bánoviec nad Ondavou a Tušíc.

Podujatie úvodnou modlitbou otvoril misijný referent michalovského seniorátu Peter Korpa. Sprievodným výstižným slovom program moderovala členka michalovského zboru a spevokolu Viera Šoltésová. V závere prehliadky odovzdala vedúcim spevokolov pamätné listy a vecné dary asistentka odboru cirkevnej hudby Noemi Bodnár.

Spev na Božiu slávu a chválu, ktorý znel v michalovskom kostole sa dostal do našich duší ako balzam na všetky naše rany. Veľké poďakovanie stále patrí Bohu, všetkým účinkujúcim a zúčastneným. Pred cestou domov bolo pre všetkých pripravené tradičné pohostenie.

Misijno-diakonické stretnutie starších

Juraj Gajdošoci

Zborová sieň na Kvetnú nedeľu 20.3.2016 opäť ožila prítomnosťou Ducha Svätého v spoločenstve bratov a sestier na misijno-diakonickom stretnutí. Medzi nami sme s radosťou privítali všetkých, zvlášť brata farára Michala Hromaníka s manželkou a niekdajšieho kantora zboru Juraja Čisára.

V pestrom programe stretnutia, ktorý pripravili sestry presbyterky Anna Tomašul'ová, Marta Sotákova a MUDr. Anna Mikulová, rezonovali biblické úvahy a zamyslenia, čítanie z Písma. Počas nášho stretnutia kantoroval brat Stanislav Kasinec. Bola vysluhovaná Svätá večera Pánova.

Na našom spoločnom posedení sme prebrali viaceré témy, od minulosti až po súčasnosť. Na stretnutí sa zúčastnilo neobvykle veľa našich veriacich, čo nás utvrdzuje v potrebe pripravovať ďalšie podobné stretnutia. Pre všetkých zúčastnených a slúžiacich vyprosujem dary Božej milosti!

Výlet pre starších Borda 2016

Zuzana Janošová

Už po druhý krát v tomto roku sme sa stretli na výlete seniorov v dňoch 27. až 29.4.2016 na Borda. Prežili sme tam požehnané chvíle, počasie nám prialo a preto sme si vyšli na malú prechádzku, pozrieť si okolie z blízkej lúky plnej zelene a pestrých poľných kvetov, ktoré svojou farebnosťou ale aj vôňou nás priam priťahovali k sebe. Ale prišli sme tam samozrejme aj z iného dôvodu. Chceme lepšie poznať svojho Pána, ktorý to všetko stvoril aj udržuje. Veríme, že sa nám to aj podarilo.

Témou stretnutia bol Izák. Stretnutie otvorila pani farárka Sláviková veršom z knihy Kazateľ 3:1, ktorý znie: „*Všetko má svoj čas a každé počínanie pod nebom svoju chvíľu.*“ Verš bol aj zhudobnený a niekoľko krát sme ho aj prespievali. Ďalej sme hovorili o narodení Izáka, ako to uvádzajú texty (1.Mojž. 18.-21. kap.). Text nám objasnila Marika Brecková. Prečítané verše jasne svedčia o tom, že Pán svoje zaslúbenie plní. Aj nás to posunulo do hlbšieho poznania textu.

Na druhý deň 28.4. vo štvrtok nám Slovom Božím poslúžila pani farárka Hisemová. Téma: Skúška Abraháma. V 1.Mojž. 22 kap. Abraháma Boh skúšal 10-krát a hovoril s ním, ako človek s človekom, bol tam úzky vzťah. Mal teda mnohé zastavenia a prešiel ťažkou školou života. Najťažšia bola cesta na vrch Morja, kde mal obetovať svojho milovaného a dlho očakávaného syna Izáka. Abrahám je skúšaný, či vie darovaný dar vrátiť späť. Boh žiada od nás poslušnosť a nasledovanie. Abrahám sa bál Boha a Boh to dobre vedel. Putovanie na vrch Morja nebolo márne. Syn dôveroval otcovi a nasledoval ho. Cesta trvala tri dni. Chlapec nesie drevo, ako obetné zviera a otec zase nôž a oheň, nástroj, ktorý má použiť pri obetovaní. Na otázku, ktorú mu syn položil, kde je ovečka, ktorú majú obetovať, nedáva priamu odpoveď. Je pravda, že to vtedy ešte ani sám nevedel. Povedal, že Boh si opatrí a išiel ďalej. Keď prišli na určené miesto, postavil tam oltár, poukladal naň drevo a určité napätie sa v ňom stupňovalo. Potom poviazal aj syna a dal ho na oltár. Keď vystrel ruku a vzal nôž, aby zabil svojho syna, tu zrazu počuje hlas anjela: „Abrahám, Abrahám...“ Bolo to dvojité oslovenie, ktoré naznačuje naliehavosť, ale aj dobrú správu. „Neučiň mu ničoho zlého, nedotýkaj sa, neublížuj, lebo teraz už viem, že sa bojíš Boha.“ Na to pozdvihol svoje oči a uvidel baránka v kroví, ktorého potom obetoval. V tretí deň mu bolo zjavené tajomstvo, ktoré prípad vyriešilo. Boh nemá záľubu v obetovaní detí. On má síce nárok na náš život, dáva ho aj berie. Nikto mu v tom nemôže zabrániť. V tomto prípade bola to veľmi tvrdá skúška pre Abraháma. Položme si otázku, ako by sme sa my zachovali? Určite sme veľmi smutní, keď naše deti a vnuci nejdú s nami do spoločenstva, tak ako bol poslušný syn Abrahámov. Rozhovor s deťmi je veľmi dôležitý. Máme ich správne viesť od detstva, kedy sú formovateľní. Keď sme to

zanedbali, sú tu ešte primlúvné modlitby. Nezabúdajme na to! Ešte trvá čas milosti, ale nevieme dokedy. Preto robme to, čo si Boh žiada.

Pozrime sa ako ďalej Boh viedol Izáka. Izák bol vedený k pokore a poslušnosti. Aj keď bol jedináčik, pýtal sa na Božiu vôľu a bol za to odmenený. Dieťa má byť vedené k tomu, aby rozlišovalo, čo je dobré a čo zlé. Robíme to tak aj my? Ak to zanedbávame, výsledky sa dostavia.

Abrahám už bol starý, keď posielal svojho sluhu do zeme odkiaľ pochádzal, aby doviedol pre Izáka ženu. Izák mal 40 rokov, keď si zobral Rebeku za ženu (1.Mojž.24–25), aj tu modlitba zohrala veľkú úlohu. Izák sa veľmi modlil za manželku, lebo bola neplodná a čakal na to až 20 rokov kým mu porodila dvojčičky Ezava a Jakoba. Modlíme sa aj my za svoje deti, zaťov a nevesty? Boh robí zázraky, dôverujme Mu a buďme trpezliví.

Aj u Izáka sa stretávame s klamstvom. Keď bol v Gerare, predstavil manželku, ako svoju sestru, pretože sa o ňu bál (1.Mojž.26:7), ale Abimelech na to prišiel. Nebolo to pre Izáka príjemné. Preto my snažme sa byť vo všetkom príkladom. Boh o nás všetko vie a buďme vždy pripravení na reč Pánovu.

Medzi Izákom a Rebekou viazla komunikácia, a tak si každý riešil problémy po svojom. Izák viac miloval Ezava a Rebeka Jakoba. To prinieslo veľa problémov. Každé dieťa má prežívať priazeň otca a matky. Keď Rebeka vypočula rozhovor Ezava s Izákom, ktorý už bol v tom čase slepý (1.Mojž.27), vzala riešenie do svojich rúk a urobila opak toho, čo chcel jej muž. Ona mala dobrý úmysel, podľa zaslúbenia, ktoré jej dal Pán, že starší bude slúžiť mladšiemu, ale neprejednála to s manželom, urobila podľa seba. Boh čo zaslúbil, to aj splní. Nežiada od nás našu pomoc. Celú vec tým komplikovala. Manipulovala so synom, ktorý sa síce bránil, že bude v očiach otca klamárom (verš 12), ale matka ho prehovorila tvrdiac, že zloročenstvo prejde na ňu (verš 13). Ako vieme, trpeli obidvaja. Jakob odchádza od matky a tak 21 rokov slúži u Lámana. Uteká pred smrťou, ktorou mu hrozí brat, pretože ho oklamal, keď vzal jeho požehnanie (v.45). Nesnažme sa klamstvom pomáhať Bohu. On má svoj čas a plán a každý hriech musí byť potrestaný. Berme to v úvahu aj pri svojich deťoch. Hovorme im pravdu aj keď je niekedy trpká. Keď počujeme Boha, ušetríme čas aj stratu. Odstráňme manipuláciu. Boh robí podľa seba. Vyberá si koho On chce. Aj Jakob si tak vybral. Vychováva ho aj utrpením, trestá jeho zlý čin, pretože oklamal otca. Stal sa podvodníkom aj keď to bolo na podnet jeho matky, no on to mohol odmietnuť. Majme toto konanie za výstrahu. Nenúťme iných konať to, čo my chceme, lebo tu vidíme, dobré dary boli zle použité. Modlime sa za to, aby sme vedeli rozoznať Boží zámer. Musí zvíťaziť viera v živote. Nečakajme, až príde zlé, ktoré nás zastaví, aby sme nezamotali veci ešte viac, ako sú. Rebeka čakala 21 rokov na návrat syna. Spory sa neriešia päťou, ani mečom, ale citom. Vylievajme slzy zmierenia a učme sa odpúšťať si navzájom.

Záverom chcem ešte poďakovať všetkým, ktorí nám slúžili: zástupca biskupa Semjan, brat senior Brecko, sestry farárky Hisemová a Sláviková. Z mládeže Marika a Martin. Poďakovanie patrí aj kuchárkam, ktoré nám pripravovali chutné jedlo. Všetkým srdečne ďakujeme a tešíme sa, že keď Pán dá zdravie a jeho milosť potrvá, o rok sa zídeme. Dovidenia v januári 2017 na Borde.

Rada cirkví mesta Michalovce

Juraj Gajdošoci

Vedenie mesta Michalovce sa pravidelne stretáva s predstaviteľmi cirkví v našom meste. Niekoľko rokov už existuje Rada cirkví, ktorá spája jednotlivé cirkevné spoločenstvá do ekumenickej spolupráce. Dokážu sa tu stretnúť a porozprávať predstavitelia protestantských a katolíckych cirkví. Navzájom sa informujeme o nových veciach a pripravovaných podujatiach.

Na poslednom stretnutí 17.3.2016 oboznámil primátor mesta Michalovce Viliam Zahorčák prítomných duchovných s novinkami v meste. Stavba novej nemocnice úspešne napreduje, zamýšľaný mestský kultúrny dom sa zatiaľ nebude stavať, potrebné kapacity sú v terajších budovách. Pripravuje sa program rozvoja mesta na roky 2016 – 2026. V roku 2016 si pripomíname 50. výročie turizmu na Zemplínskej Šírave, keď v roku 1966 prišli k slovenskému moru prví turisti. Bola vybudovaná budova na spracovanie biologického odpadu, stavba domu smútku na novom cintoríne sa plánuje v roku 2017.

Vedúci odborov mestského úradu hovorili o sociálnej starostlivosti, opatrovateľskej službe, zápise detí do základných škôl, obnove škôl. V kultúrnej oblasti sú v príprave hudobné a divadelné festivaly. Technické služby zabezpečujú poriadok v meste a v okolí kostolov. Podobne na trase ekumenického pašiového sprievodu, o ktorom sa tiež rokovalo. Pre mestskú televíziu Mistrál bola vytvorená nová programová rada, archivujú sa vysielané a spracované filmové dokumenty zo života v meste. Na Kostolnom námestí sa uskutoční pamiatkový výskum, až následne sa námestie zmení na oddychovú zónu.

Na záver rokovania zúčastnení podrobnejšie prebrali trasu ekumenického pašiového sprievodu. Rozišli sme sa po záverečnej modlitbe za mesto Michalovce a jeho predstaviteľov.

Pašiový sprievod v Michalovciach

Juraj Gajdošoci

Na Veľký Piatok 25.3.2016 sme sa zúčastnili na ekumenickom pašiovom sprievode v našom meste. Sprievod mal začiatok na parkovisku pri Chemkostav aréne v blízkosti Onkologického centra v Michalovciach. Početný zástup sa v sprievode vybral smerom k michalovskému evanjelickému kostolu.

Zúčastnili sa cirkvi: Rímskokatolícka cirkev, Evanjelická cirkev metodistická, Rímskokatolícka cirkev- Saleziáni, Reformovaná kresťanská cirkev, Gréckokatolícka cirkev, Cirkev bratská, Gréckokatolícka cirkev- Redemptoristi, Apoštolská cirkev, Rímskokatolícka cirkev- Pallotíni, Evanjelická cirkev augsburského vyznania. V sprievode boli prítomní predstavitelia samosprávy a mesta: Emil Ďurovčík, Viliam Zahorčák, Benjamín Bančej, Ján Ďurovčík, Jozef Bobík. Počas jednotlivých zastavení sa čítali pašiové udalosti, ktoré sú zaznamenané v Evanjeliu Jána. Spoločne sa spievali piesne zúčastnených cirkví.

Oproti minulým rokom nám žičilo i priaznivé počasie. V ciele pri evanjelickom kostole a.v. sme sa ešte spoločne zamysleli nad farizejom Jozefom, ktorý pochoval mŕtveho Ježiša do svojho nového hrobu. Vďaka za tento sprievod patrí Otcovi, mestu Michalovce, štátnej a mestskej polícii, všetkým, ktorí s nami išli cestou viery.

Spomíname - Ing. Mária Nistorová

Juraj Gajdošoci

Sestra Mária Nistorová zomrela 28.3.2016 vo veku nedožitých 86 rokov v Prahe. Rozlúčka so zosnulou v kruhu jej príbuzných a známych bola v Kostole sv. Havla na Zbraslavskom cintoríne 1.4.2016 o 13. hodine. S nádejou večného života dali zbohom svojej drahej manžel Ing. Valentín Nistor, dcéra Mária s rodinou a syn Štefan s rodinou.

Pani učiteľka zomrela, keď sme si pripomínali Deň učiteľ'ov. Jej život bol poslaním, ktoré oddane napĺňala. V našom michalovskom zbore stála pri zrode zmiešaného spevokolu, ktorému bola zbormajsterkou. Svoj čas venovala aj systematickej práci s mládežou. S manželom patrila k aktívnym členom nášho reformovaného zboru, keď sa budoval nový kostol a spoločenstvo veriacich, stavba zo živých kameňov. Na jej smútočnom parte vpravo hore je uvedený biblický text: „*Bud' verný až do smrti a dám ti víťazný veniec života.*“

Kristus má budúcnosť vo svojich rukách

Juraj Godočík

V poslednej biblickej knihe, Zjavenie Jánovo, sú uvedené slová, že nepoznáme dňa ani hodiny, ale Kristus príde skoro. Nepoznáme deň ani hodinu! Spasiteľ isto príde skoro a v čase, keď Ho nebudeme očakávať. Príde skoro! Zjavenie Jánovo nám opisuje Kristov príchod, sú to prorocké slová. Nad všetkým zlom zavládne Kristus a nastane nové stvorenie. Kresťania sú v zápasoch, aby si zachovali svoju vieru. Je potrebná sústavná modlitba, lebo proti nám sa stavia diabol. Chce zničiť všetko dobré, svojou silou bojuje za zničenie cirkvi. Keď Kristus vstal z mŕtvych, diabol prehral. Smrť musela ustúpiť, utrpela porážku. Tu si pripomeňme Kristovo: „Nebojte sa.“

Máme v našich mysliach udalosti, ktoré sa dejú v tomto svete. Je ešte veľa nepokoja, trápenia a bolesti. Vidíme emigrantov, ktorí stratili svoje domovy, vybrali sa na cestu záchrany svojich životov. Aj tu číha smrť, ale dôverou Pánovou dôjde k ich záchrane. Len Jemu patrí víťazstvo, nový svet, ktorý očakávame, bude obnovený. Nebude už noc, ale nastanú dni Božieho svetla. Očakávajme Ho v nádeji, príde dostatok, radosť, láska, život.

K tomu máme v našom spevníku výstižnú pieseň č. 264.

Výlet v Hermanovciach nad Topľou

Juraj Gajdošoci

V aprílových dňoch 15.–16.4.2016 sa uskutočnil výlet pre konfirmandov a mládežníkov michalovského zboru v Hermanovciach nad Topľou. Prírodná scenéria a pekné priestory miestneho zboru Cirkvi bratskej na nás urobili príjemný dojem. Po príchode sme sa rýchlo ubytovali, zoznámili sme sa s prostredím. Sily nám dodala dobrá večera, nasledovala biblická téma, súťaže v skupinkách, premietanie zaujímavého filmu o chlapcovi, ktorý našiel priateľa na celý život.

Na druhý deň výletu sme športovali, zamýšľali sme sa nad biblickou témou a potešili sa z chutného obeda. Popoludní sa účastníci vydali na túru do nádhernej prírody pohoria Slánskych vrchov. Príroda a čerstvý vzduch robia svoje. Na výlete sa upevnili priateľstvá, rozsievalo sa do srdc účastníkov Božie slovo. Vďaka Bohu bolo vynikajúce počasie, prevládala priateľská kresťanská atmosféra.

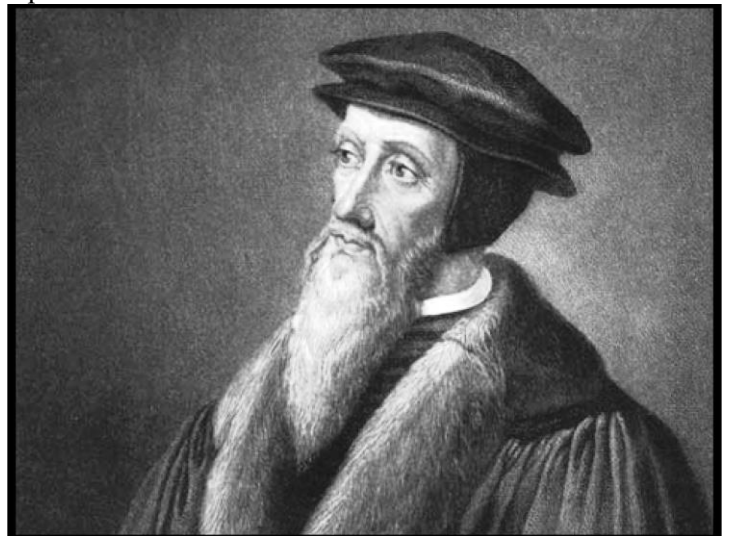
Celý výlet zodpovedne pripravili, zabezpečovali a viedli: MUDr. Martina Knežová, Blažej Knežo a Štefan Vajda. Výlet konfirmandov a mládeže v Hermanovciach nad Topľou finančne podporil aj náš reformovaný zbor.

Teologické princípy Kalvínovej teológie - 4. časť

Michal Hromaník

(3. časť bola uverejnená v časopise Kalvín - október 2015)

Boh pri svojom vyvolení ľudí nie je jednostranný, lebo Boh sa pri svojom vyvolení ľudí neriadi žiadnymi ľudskými ohľadmi. Ani bohatstvo, ani moc, ani šľachetnosť, ani národnosť, ani postavenie, ani nič iné nerozhoduje o Božom ustanovení. To ešte neznamená, že ustanovenie Božie preškrtilo ľudské výsledky, dobré skutky a činy. Vyvolení sú predsa znovuzrodení k posväteniu a dokonalosti; a tým viac sa im bude dariť v celom ich povolani, keď poznajú, že sú preto vlastne stvorení a predestinovaní.

Povolanie je dvojakého druhu: Jedno všeobecné, ktoré sa uskutočňuje skrze zvestované, hlásané Slovo Božie, v ktorom Boh všetkých rovnako pozýva k sebe a predkladá v ňom len to, čo vedie k poznaniu ich hriechu a viny. Druhé zase je povolanie špeciálne a je určené len pre vyvolených. V tom povolaní Boh v moci Ducha Svätého vznečuje vo vyvolených vieru, ktorou poznávame, že Boh je nám milostivým Otcom v zmierení, ktoré sa stalo v Kristovi. Kristus nám bol daný pre naše ospravedlnenie, posvätenie a k životu, v ktorom Božie slovo potešuje a povzbudzuje. I nepovolani počúvajú Slovo Božie, ale ono ich neosvecuje, ale činí ich len slepými a zatvrdenými (Iz 56).

Kalvínova viera v predurčenie sa celkom líši od moslimského učenia o despotickej vôli Alahovej; ani ju nemožno klásť, dávať na úroveň determinizmu. Kalvínovi nešlo o to, aby vyvýšil Boha ako jediného Darcu spasenia, pred ktorým sa človek nemá ničím chváliť, išlo mu o istotu spasenia. Spasenie nezávisí od zásluh človeka, pretože ako nedostatočné sú jeho skutky dobré, taká je aj jeho viera. Ako slabo by to spasenie bolo zabezpečené, keby záležalo na mojom rozhodnutí prijať Božiu pravdu a na vytrvalosti mojej viery. O to viac sa môžem spoľahnúť, že evanjelium patrí aj mne, keď môžem veriť, že mňa k spaseniu určil sám Boh. On sám to zaručuje! Kalvín učil o predurčení v súvislosti s evanjeliom Ježiša Krista, nevedol k zúfaniu, ale k pravej viere v Božiu milosť. Ani vo viere vo

zvrchovaný majestáť Boží neprestal Kalvín nikdy žiť radosťou, že ako k smrti odsúdený hriešnik, ktorý nemohol nič iné čakať, len aby na ňom bol vykonaný rozsudok smrti, dostal od Pána života a smrti milosť. Ničím si ju nezaslúžil, na žiadnu poľahčujúcu okolnosť alebo zásluhu sa nemohol odvolať. Nenašiel ľudskú cestu, aby sa oslobodil z Božieho súdu. Až Boh sám obetou svojho Syna Ježiša Krista presvedčil ho, že bola učinená zadosť za jeho hriechy a viny, že spravodlivosť víťazného Krista sa stala jeho spravodlivosťou. Kalvín nezakladá ospravedlnenie ani na skutkoch, ale ani na viere. Spravodlivosť z viery znamená naopak spravodlivosť Kristovu, ktorú si človek vierou z Ducha Svätého prisvojuje. Viera nie je zásluhou, ale darom a záleží mu na ňom, aby vedľa ospravedlnenia sa prejavilo posvätenie, ktoré sa prejavuje v skutkoch. V Inštitúcii z roku 1559 napísal: „Nie sme ospravedlnení bez skutkov, i keď nie skrze skutky, práve tak ako účasť na Kristovi, v ktorom spočíva naša spravodlivosť, obsahuje zároveň posvätenie.“ Posvätenie a znovuzrodenie sú pre Kalvína skutočnosť súčasne. V komentári 1Kor 1,2 píše: „Slovo posvätenie znamená výber a oddelenosť, ktoré sa v nás dejú, keď sme znovuzrodení Duchom Svätým k novote života.“

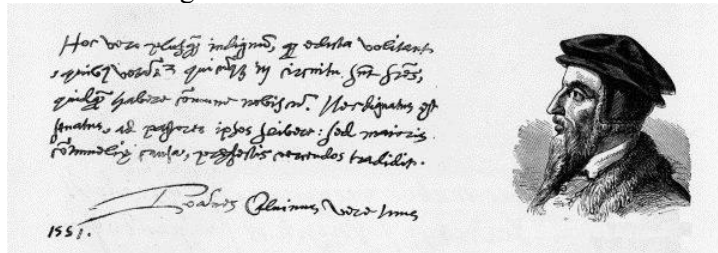
Inštitúcia z roku 1559 ešte uvádza: „Cieľom znovuzrodenia je, aby na našom živote bolo poznať súzvuk a súlad medzi Božou spravodlivosťou a našou poslušnosťou, aby sme tak potvrdzovali slobodné synovstvo, do ktorého nás Boh prijal.“ V Inštitúcii z roku 1536 napísal: „Itaque nobis semper peccatorum remissione opus est – Potrebujeme stále odpustenie hriechov.“

Istotu vyvolenia nekázal a neučil Kalvín inakšie než neustáloú výzvou k poslušnosti Božieho zákona, ktorý platí i pre veriacich v Božiu milosť. Preto im bolo odpustené, aby opäť mohli konať Božiu vôľu a do popredia tak bola postavená Božia sláva, Božie slovo, Božie prikázanie. Milosť a Zákon zároveň! Kresťanské užitie Zákona kladné a radostné je tzv. tretie užitie Zákona – tertius usus legis, keď prvé bolo len výchovným – usus paedagogicus či elenchticus – odhaľovaním a usvedčovaním ľudského hriechu. Druhé má obecný význam pri vonkajšom usporiadaní ľudských vzťahov – usus politicus.

Zmluva s milostivým Bohom už nesmie byť porušovaná a v mene zvrchovaného Boha musí byť vykonaná i reformácia cirkvi. Len Božie Slovo, nič z ľudských tradícií a z cirkevných ustanovení nesmie už platiť nielen v učení, ale ani v zriadení, v poriadku, v bohoslužbách, v celom živote cirkvi podľa Božieho slova obnovenej. Cirkev musí pod Božím Slovom zostať, aby ním bola i naďalej opravovaná, reformovaná, Ecclesia verbo Dei reformata et semper reformanda. Preto reformačnú úlohu videl Kalvín v úsilí, aby tomuto živému, zvrchovanému Bohu bola vzdávaná sláva vo všetkom, ako vo vyznaní tak v učení, v bohoslužobných formách a vo vonkajšom

zriadení cirkvi. Cirkev je povinná vydať svedectvo o Bohu tak, ako to Boh sám žiada od svojho ľudu. Poslušne dbať o to, aby do cirkevného vyznania a učenia sa nedostávalo nič, čo by nebolo podľa svätého Písma, v ktorom Boh zjavuje svoju vôľu. Preto Kalvín vyslovil a uskutočňoval zásadu, že cirkev vo svojom zriadení i v bohoslužobnom poriadku je povinná sa riadiť vždy a jedine Slovom Božím a vrátiť sa k podstate apoštolskej cirkvi. Kalvínova teológia vznikla pod údermi Božieho Slova, zvestovaného prorokmi, ktoré sa v Kristovi stalo telom. Boli to údery kladiva na jeho svedomie a život. Pokorenie a istota ospravedlnenia, povolanie v bezpodmienečnej poslušnosti Bohu. Všetko úsilie, vedomosti majú zmysel len ako všeobecné nástroje pri obnove Kristovej cirkvi. Boh sám svojím slovom má vládnuť, Kristova cirkev je zodpovedná vo všetkom svojmu Pánovi. Kalvín vo svojej duchovnej skúsenosti zažil a ohlásil, čo je to krása vedeckej činnosti. Cesta, ktorá ho v roku 1536 viedla cez Ženevu, ho mala pôvodne priviesť do ústrania, kde by mohol pokračovať v teologickej práci, ktorá sa tak sľubne začala prvým vydaním Inštitúcie. Tamojší farár Viliam Farel ho prinútil, aby tam zostal a pomohol mu skutočne reformovať mesto, ktoré už prijalo reformáciu.

Kalvín váhal, Farel mu hrozil kľatbou, keď sa vyhne povinnosti, ktorá sa mu zdala nepríjemná. Kalvín vedel, do čoho ho Farel v Ženeve núti, poslúchol a stal sa v Ženeve učiteľom teológie a kazateľom Slova Božieho.

KALVÍN - Zborový list

Vydáva: Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku – cirkevný zbor Michalovce.

Redakčná rada: Juraj Gajdošoci, Jaroslav Bánoci, Ján Šoltés, Timea Sotáková, Anna Mikulová.

Zodpovedný redaktor: Ján Šoltés,

e-mail: ixo@centrum.cz

Adresa redakcie: A. Sládkoviča 7, 071 01 Michalovce.

Internetové stránky zboru: www.kalvin.sk

Tlač: SCHMIT-PRESS, s. r. o.,
Hviezdoslavova 26, 071 01 Michalovce.

NEPREDAJNÉ

KALVÍNČEK

Príloha časopisu Kalvín   Ročník VII.   Číslo 3.   Máj 2016   Nepredajné

Milé deti!

Podobne ako v každom čísle, i v tom dnešnom máme pre vás pripravené všetko, na čo čakáte: článok k poučeniu, obrázky k vymaľovaniu a otázky k zodpovedaniu. Sme radi, že neprestávate redakciu zahlcovať odpoveďovými hárkami, ktorých nám dorazil neuveriteľný počet: 182. Zabrало nám teda dosť času všetko správne vyhodnotiť a po skontrolovaní sme boli zasa prekvapení počtom správnych odpovedí. Tých bolo 155.

No a teraz už nechajme znieť fanfáry víťazom:

Viktória Virágová
Rasťo Il'ko
Richard Semjan

Všetým výhercom srdečne blahoželáme a už teraz sa tešíme na vaše správne odpovede.

Ustanovenie diakonov

V tých dňoch rástol počet učeníkov. Tí, ktorí vyrástli medzi Grékmi, sa začali s'ťažovať na bratov zo židovského prostredia, že pri každodennom obsluhovaní zanedbávajú ich vdovy. A tak apoštolovia zavolali všetkých učeníkov a povedali, že Bohu sa nebude páčiť, ak prestanú kázať Božie slovo a budú slúžiť pri stoloch.

Preto sa rozhodli, že vyberú si medzi sebou sedem mužov, o ktorých sa vie, že sú naplnení Duchom Svätým a múdrosťou, a poveria ich touto službou. Ostatní sa budú plne venovať modlitbe a kázaniu Slova. S týmto návrhom súhlasili všetci a zvolili si Štefana, muža plného viery a Ducha Svätého, ďalej Filipa, Prochora, Nikanora, Timóna,

Parmena a Mikuláša z Antiochie. Priviedli ich pred apoštolov, modlili sa a kládli na nich ruky.

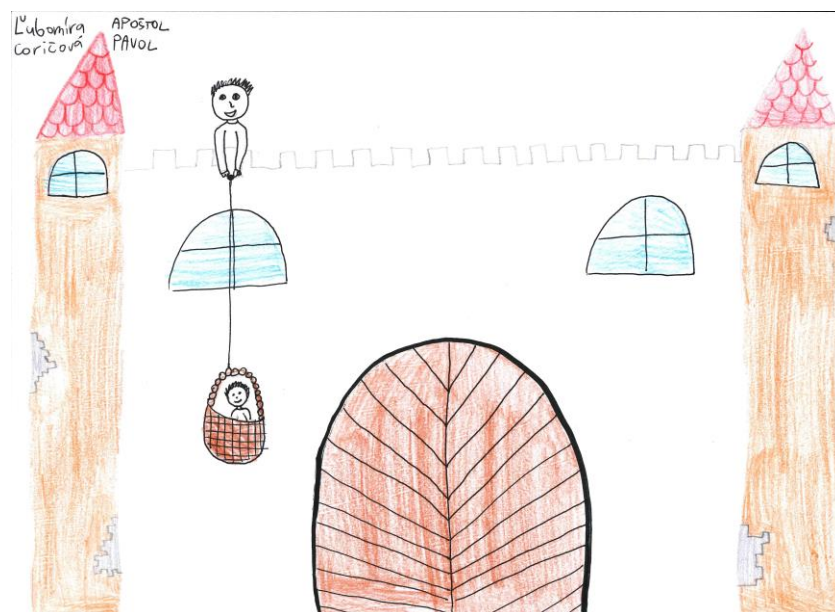
Slovo Božie sa šírilo a počet učeníkov v Jeruzaleme veľmi rástol. Aj veľa kňazov poslušne prijalo vieru.

Uväznenie Štefana

Štefan bol obdarený Božou milosťou a silou a konal medzi ľuďmi veľké zázraky. Tu proti nemu vystúpili Židia a začali sa s ním hádať. Nedokázali však odporovať Duchu múdrosti, v ktorej moci Štefan hovoril. Naviedli teda niekoľkých mužov, aby prehlásili, že sa Štefan rúha proti Mojžišovi a proti Bohu. Štefan bol zajatý a odvedený pred veľradu. Falošní svedkovia vypovedali, že sa rúhal proti chrámu a Mojžišovmu zákonu. Vraj povedal, že Ježiš Nazaretský zborí chrám a zmení ustanovenia, ktoré dal Mojžišom. Všetci, čo sedeli vo veľrade, naňho uprene hľadeli a videli, že jeho tvár je ako tvár anjela.

Veľkňaz sa opýtal Štefana, či je pravda to, čo hovoria svedkovia. Štefan mu odpovedal dlhou rečou a na záver povedal, že sú zatvrdnutí a protivia sa svätému Duchu. Ich otcovia nechali zabiť prorokov, ktorí predpovedali príchod Ježiša Krista. Toho Krista zradili a usmrtili.

Keď to členovia rady počuli, v duchu zúrili a škrípali zubami proti nemu. Vrhli sa na neho, vyvliekli ho za mesto a ukameňovali ho. Svedkovia si odložili šaty k nohám mládenca, ktorý sa volal Saul.

Viete...

1. Koľkých diakonov vybrali učenici pre službu pri stoloch?
2. Aké sú mená týchto diakonov?
3. Ktorý z diakonov bol z Antiochie?
4. Akej službe sa venovali ostatní učenici?
5. Kto vystúpil proti Štefanovi a začal sa s ním hádať?
6. Podľa falošných svedkov, proti čomu sa rúhal Štefan?
7. Na koho sa veľrade podobala tvár Štefana?
8. Po Štefanovej reči, čo urobili so Štefanom za mestom?
9. Ako sa volal mládenec, ku ktorého nohám si zložili svedkovia šaty?
10. Koľko dní po veľkej noci prišlo na učeníkov zoslanie Ducha Svätého?

